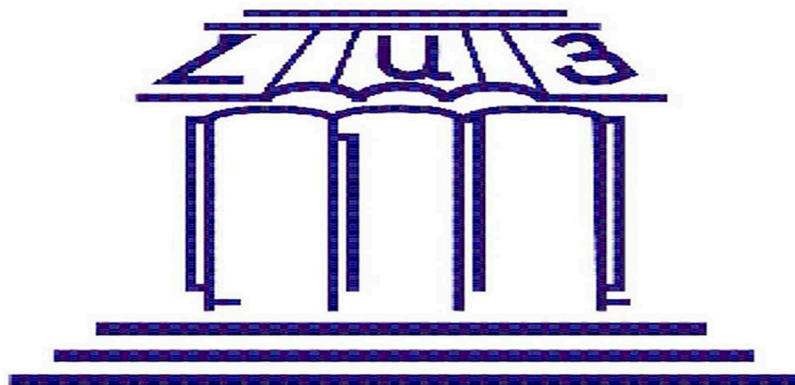

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց
Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

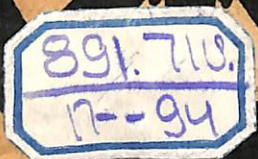
Share — copy and redistribute the material in any medium or format

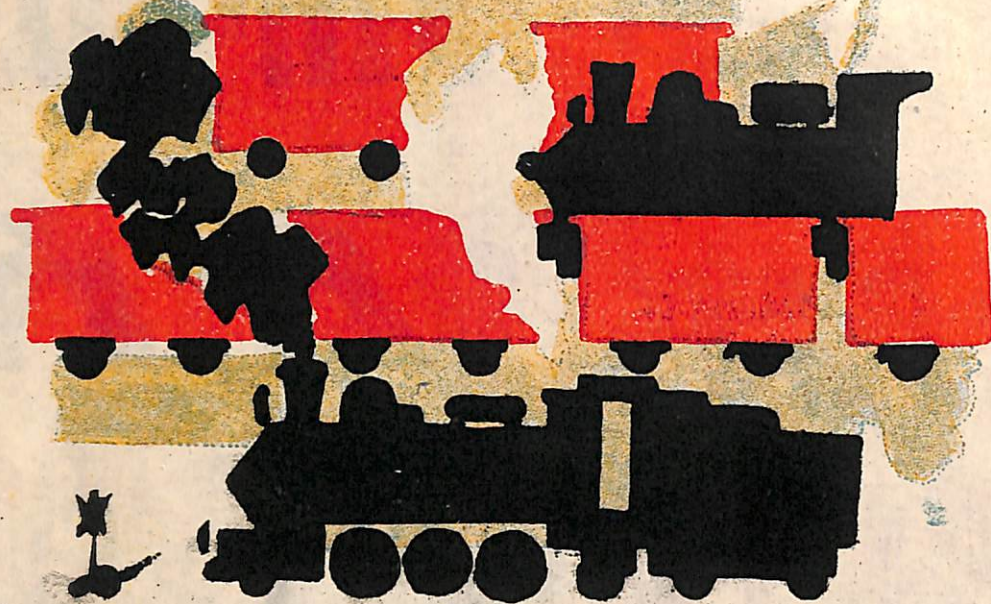
Adapt — remix, transform, and build upon the material

ՇԱԲԱՐԻ ՈՐՅԱԿ

ՄԻՆ. ՌՈՒՅՏԵՐՄԱՆ
Բարգմ. ուսանողից Վ. Ն.

К 0514

Կայարանում,
պերրոնի մոտ,
խճողում ե,
խառն ու շփոթ:

Վագոնների
յերկար շարքեր՝
երար կողքի
շարված կանգնել՝
սպասում են
դատարկվելու,
բայց ճար չկա
մոտ գնալու:

Մհա ալդ փակ
վագոններում,
պատուհանից են
յերևում,
կարտոֆիլե

հսկա կույտեր,
խնդում են շոտ,
շուտ դատարկել:
Շոտ դատարկել,
լեցնել պարկեր,
տանել բաղար,
հասցնել ճաշի,
բանվորներին
անել բաժին:

Վագոնները
իրարու կից,
բեռները շատ,
խսկ տեղը քիչ...

Ու դալիս են
նոր բեռներով
գնացքները
մթերք բերող:

Բրնձված են
ճամբա ու գիծ,
նոր գնացքն է
գալիս դեմից,
ֆրշֆշալով
մոտ է գալիս,
սիմաֆորին
ձայն է տալիս,
— «դո՛ւ, դո՛ւ, դո՛ւ, դո՛ւ,
ճանապարհ տո՛ւր,
ճանապարհ տո՛ւր,
դո՛ւ, դո՛ւ, դո՛ւ, դո՛ւ»:
Սիմաֆորն է
պատասխանում.
— «ի՞նչ ես գոռում,
հոգի հանում,
չկա ազատ
և փոչ մի գիծ,
համբերիր դու,
սպասիր քիչ»:

Կայարանի հերթապահը
շտապում է, հեռախոսում,
— «լսում եք ինձ,
ո՞վ է լսում.
գործարանի՞ց.
լսեցեք ինձ,
յես խոսում եմ
կայարանից.
Վագոններով կայարանում
կարտոֆիլ է կանգնած մնում,
փշանում է,
փոշրնչանում,

ձեր կուլեկտիվն ի՞նչ է անում,
յեկեր,
յեկեր մեզ ոգնելու,
վագոնները դատարկելու...

Դեպի կայարան,
շուտով, շուտով,
դեպի կայարան
գործից հետո:

Գործից հետո
նոր աշխատանք,
շաբաթորյակ,
շաբաթորյակ:

Հավաքվեցեք
արագ-արագ
շաբաթորյակ,
շաբաթորյակ:

Բանվորները
հավաքվեցին,
զինվորի պես
շարք կանգնեցին
հնոցավառ,
փականագործ,
հալող,
ձուլող,
պղնձագործ...
պիոներական մեր ողակը
յետ չըմնաց,
յեկավ մտավ
շարքը նրանց:

Մեր թրմբուկը
թրնդաց ուժգին,
շարժեց տեղից
մեր բանակին.
մեր բանակին
բանվորական
առաջնորդեց

դեպի նոր գործ,
դեպ կայարան:

Կայարանում աղմուկ,
սուլոց,
կայարանում հրահրոց:
Դ՛հ, դ՛հ, դ՛հ, դ՛հ
շոգեշարժի
շչակն ե սուլում՝
դ՛հ, դ՛հ, դ՛հ, դ՛հ,
— «յեկանք բեռներ
դատարկելով, —
մեր թրմբուկն ե
ամուր թրնդում,
կարտոֆիլը վագոններում
եւ չի մնում,
եւ չի փթում»:
Հնոցավառ,
փականագործ,
հալող,
ձուլող,
պղնձագործ
խմբակների բաժանվեցին,
գործի անցան
հարվածային:
Կատակներով,
ուրախ յերգով, —
վորը բահով,
վորը ձեռքով,
կարտոֆիլը վագոններից
դատարկում են,
պարկեր լցնում,
ու պարկերը տուռ, տուռ
դեպի բազա

ճամբա զցում
մեքենայով մեծ, բեռնատար
ֆուրգոններով և սայլերով
արագ-արագ
ու անդադար:

6

Մեր ողակը
ժիր ու փութկոտ,
հավաքվել ե
վագոնի մետ:
Ամենքից շուտ
փորրիկ Ակոն
մագլցեց ու մտավ
խագոն:

Սպասում ենք,
դուրս չի գալիս,
մենք կանչում ենք,
ձայն չի տալիս:
Զլինի՞ թե
նա մոլորվեց,
կարտոֆիլի մեջ
գլորվեց:
Քնե՞ց, ի՞նչ ե,
ձայն չի հանում...
Բայց չե, չե, չե,
գործ ե անում:
— Ի՞նչ եք կանգնել,
մի հորանջեք,
լցրեք պարկեր:

Լի պարկերը
հերթով շարքը,
լի պարկերը
վերցրեք, տարեք
բեռները ֆուրգոն,
ավտոմոբիլ,
բեռները լի,
լի կարտոֆիլ:

7

Ողակավարը
ամենից առաջ
մի պարկը լցրեց,
շալակին առավ:
Նրանից հետ
մի փորրիկ կողով

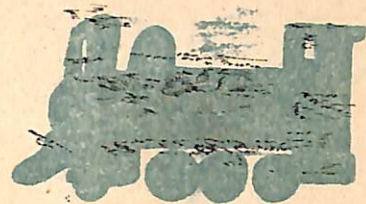
լցրեց, շալակեց
պիոններ Սողոն:
Իսկ տաս տարեկան
փորրիկ Մարուսիան
տասը կարտոֆիլ
լցրեց պալուսակ,
հետևեց նրանց,
շալակեց, զնաց:
Այսպես սկսվեց
մեր աշխատանքը,
մեր կոլեկտիվի
շաբաթորյակը:

8

Կոլեկտիվով
գործի անցանք,

աշխատանքը
աշխուժացավ...
Վոմանք վագոնից
կարտոֆիլը հանում են,
վոմանք լեցնում են,
վոմանք տանում են,
վոմանք բեռնում են...
Ուրիշի վրա
հույս մի դրեք,
պարկեր լցրեք,
լցրեք, կրեք,
մի ուշանա,
մի թուլանա,
շուրջ մի նայիր,
մի ծուլանա.
քո ուժերը
մի խնայիր,
յեզիր մրցող,
հարվածային...
Աշխատում ենք
միահամուռ,
մենք կոլլեկտիվ,

գործն ընդհանուր:
Աշխատում ենք
աշխուժ, լարված,
աշխատում ենք
գործով տարված:
Թեև միքիչ
մենք հոգնեցինք,
ոայց մեծերից
յետ չըմնացինք:
— «Մեր վագոնը
դատարկեցինք»,
ողակավարը
բւրախ կանչեց,
ու թրմբուկը
մոտ պահանջեց.
Թրմբուկը թունդ
թրնդաց, թրնդաց,
ու մեր ուռան
թունդ վորոտաց:
Շոգեշարժը սուկեց
— դո՛ւ, դո՛ւ, դո՛ւ, դո՛ւ,
գիծն ազանտ ե,
ճանապարհ տո՛ւր.
դո՛ւ, դո՛ւ, դո՛ւ, դո՛ւ,
գործը պրծավ,
դուք կարող եք
յետ դառնալ տուն,
դո՛ւ դո՛ւ, դո՛ւ, դո՛ւ
— «պիոնեռներ,

շարքի,
կարգի,
գործն ավարտվեց,
վառնում ենք տուն».—

մեր թմբուկն ե
ամուր թնդում,
առաջնորդում
մեզ դեպի տուն».

9

Շարժվեց վերջին մի ավտոմոբիլ
վրան դիզված կարտոֆիլ»

Աղմկում ե,
սուլում, փշում,
ձայն ե տալիս,
կարծես կանչում՝
— «պատրաստ յեղեք
նկուղ, մսուա՛ն,
բաշխի՛չ խանութ
ու ճաշարան:
Դուռդ բաց թո՛ղ
մթերքի պահեստ,
վոր բեռներս
ընդունես ներս».

Պատրաստ յեղեք,
ձեզ ել ասեմ,
պատառաքաղ,
գդալ, ափսե...
Աշխատավոր,
բանվոր ձեռներ,
բեռ եմ բերում,
բեռը ձերն ե.
աշխատել ե՞ք,
հիմա կերեք»:

10

Արդեն մուլթն եր,
յերբ մենք հասանք
գործարան.
— «մեկ, յերկու, յերեք,
կա՛նգ առեք»—
կանգ առանք».

Բանվորական ճաշարան
հիմա պիտի գնանք մենք,
բանվորների հետ ընթերենք.
Պիոներներս շարան-շարան
մտանք ճաշարան».

Մեզ լավ ընթերիք
տվին այնտեղ,
կարտոֆիլ եր
այնքա՛ն համեղ».

Վոչ մի անգամ,
դեռ վոչ մի տեղ
չեյինք տեսել,
չեյինք կերել
մենք կարտոֆիլ.
այդքան համեղ».

«Ազգային գրադարան

NL0386766

5013

ԳԻՆԸ 60 ՎՈՂ.

МИХ. РУДЕРМАН
СУББОТНИК
Госиздат ССРА
Эривань 1932

Գեորգի Պ 1997 Գլավիտ Պ 7045 (բ)
Տիրաժ 4000 Վիմ. Գեորգիտի պատվ. Պ 8*